

Sygn. akt III PK 73/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa E. M.

przeciwko Zespołowi Szkół im. [...] w B.

o przywrócenie do pracy i odszkodowanie z tytułu nierównego traktowania w zatrudnieniu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 19 maja 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L.

z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. akt VIII Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 7 czerwca 2018 r., VIII Pa (...) Sąd Okręgowy w L. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w P. z 28 września 2017 r., P (...) w ten sposób, że zasądził od Zespołu Szkół im. [...] w B. (pozwany) na rzecz E. M. (powódka) kwotę 9.053,22 zł tytułem odszkodowania za naruszające przepisy prawa wypowiedzenie stosunku pracy, oddalił apelacje w pozostałej części i zniósł wzajemnie koszty postępowania między stronami.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniosła powódka, zaskarżając go w części, obejmującej oddalenie apelacji i wzajemne zniesienie kosztów postępowania między stronami.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka podniosła, że istnieje konieczność rozpatrzenia przez Sąd Najwyższy naruszenia przepisów prawa procesowego, zwłaszcza art. 233 § 1 w związku z art. 391 oraz art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c., polegającego na przyjęciu przez Sąd drugiej instancji za własne ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji bez jakichkolwiek merytorycznych rozważań w tej kwestii, w sytuacji gdy zarzuty apelacji obejmowały przede wszystkim sprzeczność ustaleń Sądu pierwszej instancji ze zgromadzonym materiałem dowodowym, co skutkowało ostatecznie nierozpoznaniem zarzutów apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. jednym z konstrukcyjnych wymagań skargi kasacyjnej jest zamieszczenie w niej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienia. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy spełnienie tej przesłanki wymaga wskazania, na której z podstaw przedsądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz wykazania, w wyodrębnionym, profesjonalnym wywodzie prawnym, dlaczego w jego ocenie zachodzi wskazana przesłanka przedsądu. Treść tego uzasadnienia nie może być dowolna i należy ją oprzeć na argumentacji jurydycznej (postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 czerwca 2008 r., II UK 55/08, LEX nr 818587; z 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, LEX nr 424365; z 24 września 2008 r., II CZ 61/08 LEX nr 512052; z 8 października 2010 r., II PZ 32/10, LEX nr 687030).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej sformułowany przez powódkę nie spełnia powyższych wymogów, gdyż podniesiono w nim jedynie potrzebę rozpoznania przez Sąd Najwyższy naruszenia przepisów postępowania, bez wyjaśnienia czy istnieje potrzeba dokonania wykładni tych przepisów, czy na ich podstawie powstaje istotne zagadnienie prawne, czy też z uwagi na ich naruszenia skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Powódka w uzasadnieniu wniosku

jedynie powieliła treść zarzutów, nie uprawdopodobniając przy tym, że nieprawidłowe zastosowanie wskazanych przez nią przepisów przyczyniło się do wydania błędnego rozstrzygnięcia. Należy przy tym podkreślić, że Sąd Okręgowy nie rozstrzygnął sprawy bezrefleksyjnie, ale wskazał na uchybienia Sądu Rejonowego i w tym zakresie zmienił rozstrzygnięcie na korzyść powódki. Niezależnie od powyższego Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że w apelacji powódki nie sformułowano zarzutów procesowych dotyczących ustaleń „w zakresie naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu”. Zgodnie zaś z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07 „sąd drugiej instancji rozpoznający sprawę na skutek apelacji nie jest związany przedstawionymi w niej zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa materialnego, wiązać go natomiast zarzuty dotyczące naruszenia prawa procesowego”. Oznacza to, że z uwagi na konstrukcję zarzutów apelacji powódki Sąd Najwyższy nie ma podstaw do uznania skargi za oczywiście zasadną i przyjęcia jej z tego tytułu do rozpoznania celem skorygowania wyroku Sądu drugiej instancji.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.